

Les roses franques

Joan Maragall

He vist unes roses
d'un vermell pujat,
d'un vermell negrós,
d'un vermell morat.

Penjaven gronxant-se
del mur d'un jardí;
ningú les pot heure,
no es poden collir

Són les roses lliures
de la servitud;
són les roses franques,
no paguen tribut.

Ni de baix s'abasten
ni de dalt estant:
el gipó o el gerro
no se'n gaudiran.

Brillar el sol veuran-les
des de lluny la gent,
donaran la flaire
al bon grat del vent;

mes cap mà atrevida
les apomará
ni alenada humana
les mustigarà.

No com les flors altres,
són de qui les vol:
Són lliures, són pures,
són del vent i el sol.

Passaran la vida
gronxant-se i rient
i abrusades se

les emportarà el vent

He vist unes roses
d'un vermell pujat,
d'un vermell negrós,
d'un vermell morat.

MARAGALL, Joan (1912): *Obres completes*. Barcelona: G. Gili.